

försäljning till en del åstadkommas medel åt ofvannämnda fond, försålts till öfver pari-kurs, har sistlidet års Riksdag beviljat ett större sjösänkingsbolag samma räntenedsättning, som af mig här ifrågasättes, och har inom landet allt flera röster höjts för önskvärdheten och billigheten af den af mig föreslagna lindringen i lånevilkoren.

Med anledning häraf och under åberopande af de skäl jag såväl uti ifrågavarande motion som uti Kammaren, vid föredragningen af statsutskottets utlåtande öfver densamma anfört, tillåter jag mig hemställa,

att Riksdagen må för sin del besluta, att annuiteten för lån ur fonden till understödjande af odling af sankta marker må bestämmas att härefter utgöra åtta procent, deraf som ränta räknas fyra procent å oguldna kapitalbeloppet.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 24 januari 1890.

C. G. Bergendahl.

N:o 72.

Af herr **A. Sundström**, *om ändring i lagen angående tillsättning af presterliga tjänster den 26 oktober 1883.*

I § 27 uti lagen om tillsättning af presterliga tjänster den 26 oktober 1883 är stadgadt, att, när konsistoriel kyrkoherdetjänst är ledig, fjerde profpredikant får begäras och å förslaget uppföras, om mer än hälften af hela antalet af de i den justerade vallängden uppförde röstberättigade förena sig att dertill begära samma prestman; och enligt §

41 uti samma lag skall Konungen i detta fall ega att nämna en af de å förslaget uppförde. Vål afser omförmälda stadgande beredande af en förmån åt de konsistoriella pastoraten, men denna förmån är dock af ringa betydelse beträffande dylika pastorat af vidsträcktare omfång och med större folkrikhet. För dessa är den beviljade förmånen mera illusorisk än verklig. Ty det är i de vidsträcktare pastoraten, såsom t. ex. i Hernösands stift, nästan omöjligt att mer än halfva antalet röstberättigade församlingsmedlemmar kunna infinna sig vid frågodag, då ej heller fullmagt får begagnas. Yttre omständigheter, såsom oblid väderlek, trängande landtmannagöromål, göra det hardt när omöjligt för många att personligen infinna sig. Och då jag icke kan inse, hvilken olägenhet eller hvilken skada skulle för kyrkan uppkomma deraf, att konsistoriella gäll i de fall, då fjerde profpredikant önskas, i allo likställas med de regala, får jag värdsamt föreslå,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om vidtagande af sådan förändring af lagen angående tillsättning af presterliga tjenster den 26 oktober 1883, att konsistoriella pastorat, hvad angår rättigheten att kalla fjerde profpredikant, i allo varda likställda med de regala pastoraten, eller att 27 § 3 mom. i nämnda lag måtte erhålla följande förändrade lydelse:

»Har vid sådan omröstning mer än hälften af de i omröstningen deltagande förenat sig att till fjerde profpredikant begära samma prestman, uppskjutes för rättningen till dess domkapitlet vidare förordnat. I annat fall vare frågan om fjerde profpredikant förfallen.»

Stockholm den 24 januari 1890.

A. Sundström.